

Bødestraffe, som blev idømt for rene Slyngelstreger overfor Dyr.

Nu siger det ærede Medlem, at Dyr kan være genstridige, og at det derfor kan være naturligt, at Folk bliver vrede. Men naar det ærede Medlem i denne Forbindelse nævner de et Tilfælde fra sin Hjemegn, saa var der jo ikke her, forsaavidt de offentlige Beretninger er rigtige, Tale om en pludselig opblussende Vrede, der gav sig Udtryk i nogle Slag eller lignende; men der var Tale om et Menneske, som en Dag igennem systematisk mishandlede en Hoppe, der løb hjem til sit Føl, fordi den længtes efter det, som tog fat om Eftermiddagen, hvor han slap om Formiddagen, indtil endelig Dyret blev befriet for sine Lidelser, fordi det afgik ved Døden. Det var ikke en tilfældig opblussende Vrede, men en systematisk Ondskab, som jeg synes burde straffes paa meget alvorlig Maade; en Bøde paa 1 000 Kr. er en Latterlighed i Forhold til den Handling, der er begaaet.

Jeg beklager, at det ærede Medlem ser saaledes paa det dyrplageriske, thi det forekommer mig at være et Hovedpunkt i hele dette Spørgsmaal, at det gælder om at begrænse det dyrplageriske i Jagten til det mindst mulige. Det er vel nok rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at *noget* Dyrplageri maa der altid følge med; men ved at gennemføre Bestemmelser om Kontrol med de Personer, der udøver Jagt, tror jeg dog, vi kan føre det ned til et Minimum. Der Kontrol, som foreslaas udøvet, gik efter Kommissionens Forslag ud paa, at man skulde have aflagt en Prøve for at faa Lov til at drive egentlig Jagt — ikke, om jeg saa maa sige, til at føre Justits overfor Skadedyr paa sin Jordlod eller sin Ejendom, derom var der ikke Tale, nej, der var Tale om, at for at faa Lov til at udøve egentlig Jagt skulde man løse et Jagttegn og aflægge en Jagtprøve. Forslaget om denne Jagtprøve er, som allerede omtalt, blevet strøget af den højtærede Landbrugsminister, fordi Landboforeningerne er gaaet imod det. Jeg skal ikke nu gøre Forsøg paa atter at rejse Kravet om Jagtprøvens Indførelse som Led i vort Kontrolsystem, men jeg skal blot som Forsvar for den Tanke, der laa bag Forslaget, sige, at naar man kræver en Motorprøve af en Mand, der skal køre paa Motorcycle, og en Bilprøve af en Mand, der skal køre med Bil, saa forekommer det mig ikke helt ubilligt, at man ogsaa gør Forsøg paa at konstatere, hvad det er for Mennesker, der færdes med Skydevaaben med Ret til at bruge disse. Det var en meget lempelig Prøve, der var foreslaet. Den er blevet

kaldt Eksamen, men den havde intet fælles med det, som man almindeligt forstaar ved Eksamen; det var blot en lempelig og elementær Kontroleren af, at de Mennesker, som fik Lov til at gaa paa Jagt, havde en lille Smule Begreb om, hvorledes et Skydevaaben anvendes.

Saa var der endelig Løsningen af Jagtkort. Det blev af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) gjort til det samme som et Forsøg paa at indføre en Jagtskat. Nej, Jagten er ikke noget Skatteobjekt, og jeg tror heller ikke, at den højtærede Finansminister kan eller vil forsøge paa at drage den ind under sine finansielle Betragtninger. Selv om Løsningen af et Jagtkort gennemføres, er der ikke Tale om en egentlig Jagtskat, men kun om et Kontrolsystem, som vil koste nogle Penge. Da vi nu syntes, det vilde være urimeligt, at Staten skulde have direkte og positive Udgifter deraf, og for at faa en i sig selv hvilende Ordning var det, vi sagde, at dette Jagttegn maatte honoreres; og vi har regnet med, at Betalingen for det omtrent vil dække Statens Udgifter. Det ærede Medlem fra Halvrimmen sagde, at det ikke fremgik af Lovforslaget, om disse Penge skulde indgaa i Statskassen. Det kan være, at der er denne formelle Mangel; men det er selvfølgelig Tanken, at Forholdet skal administreres af Staten, og derfor ogsaa baade Udgiften bæres og Indtægten modtages af den offentlige Myndighed.

Som sagt er altsaa selve Gebyret for Jagttegnet beregnet som en Ydelse, man erlægger, for at der ikke skulde paaføres det offentlige positive Udgifter. Det, synes jeg, er en rimelig Ordning. Selve Jagtskatten har ogsaa været udførlig drøftet i det nedsatte Udvalg, og jeg maa sige, jeg har vistnok ene al alle Medlemmer været imod, at Jagtskatten indførtes. Jeg tror, at hvis man indførte denne Jagtskat, vilde man, som det staar i Betænkningen, faa et socialt Privilegium. Det har jeg ikke villet være med til at skabe; derfor tror jeg, det vilde være urigtigt at komme ind paa en Jagtskat i dette Ords egentlige Betydning, men har ikke næret Betænknelighed ved et Jagtkortsystem, der er et Kontrolsystem, og Erlæggelsen af en vis Ydelse for disse Kort, da jeg ikke synes, at det vil være rimeligt at kræve, at Staten skal have positive Udgifter af denne Lovs Administration.

Der er desuden i dette Lovforslag en Række Ændringer af de nu bestaaende almindelige Regler. Jeg indrømmer, hvad der blev fremhævet af det ærede Medlem fra Næstved og det ærede Medlem fra Halvrimmen, at der til første Kapitel ikke er foreslaet